

Реалізація зазначених пріоритетних напрямів інноваційного розвитку економіки та менеджменту дозволить підвищити конкурентоспроможність підприємств, галузей та національних економік в цілому, а також сприятиме вирішенню актуальних соціально-економічних проблем.

Список використаних джерел:

1. Богун М. Глобалізація та її вплив на розвиток соціально-економічних систем. Стратегія економічного розвитку України. 2021. Вип. 48. С. 5–12
2. Людвік І. Інноваційний розвиток України в умовах глобалізації економічного простору. URL: http://www.econom.stateandregions.zp.ua/journal/2022/2_2022/8.pdf
3. Яцкевич І. Інноваційна політика України у післявоєнний період. Економіка та суспільство. 2022. № 39. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-39-53>
4. Цифрова трансформація економіки України: Стратегія до 2025 року: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/tsyfrova-transformatsiya-ekonomiky-ukrayiny-v-umovakh-viyny-lypen-2023>
5. Національна стратегія розвитку науки, технологій та інновацій на період до 2030 року: <https://nau.edu.ua/site/variables/news/2023/1/%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%8F%20%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%BA%D1%83%20%D1%83%D0%BD%D1%96%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%B8%D1%82%D0%B5%D1%82%D1%83.pdf>
6. Зелена стратегія України до 2030 року: <https://zakon.rada.gov.ua/go/373-2023-%D1%80>
7. Національна інноваційна стратегія на 2021-2027 роки: <https://www.me.gov.ua/Tags/DocumentsByTag?lang=uk-UA&id=0c11221a-37a0-4030-ae44-2abd1bc9a9c9&tag=InnovatsiinaDiialnist>
8. Bolshaia Oksana Інноваційний розвиток економіки України у контексті глобалізації / Oksana Bolshaia // Науковий журнал «Економіка і регіон». – Полтава: ПНТУ, 2022. – Т. (2(85)). – С. 74-80. – doi:[https://doi.org/10.26906/EiR.2022.2\(85\).2635](https://doi.org/10.26906/EiR.2022.2(85).2635).

УДК: 338

САУХ Г. В., студентка 5 курсу спеціальності 073 Менеджмент
Науковий керівник – **ШЕМИГОН О.І.**, канд. с.-г. наук, доцент
Білоцерківський національний аграрний університет

ПРО ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ СТРУКТУРИ

Авторка розкрила, на основі проведених досліджень, власне бачення організаційного розвитку та підходи до змін у організаційних структурах.

Ключові слова: організація, організаційних розвиток, організаційна структура.

Ідентифікуючи себе як організацію, кожна з них, на наш погляд, має свою мету, ідентичність, своє бачення розвитку бізнесу, свої цінності, стратегію, послідовність... Якісь із цих складових є постійними, якісь змінними. До змінних, перш за все, ми відносимо структурування організації.

Сигналом до змін, на наше глибоке переконання, є власна критична оцінка організаційного розвитку. Саме шляхом виявлення власних помилок і хибів ми починаємо реагувати, розробляючи плани реорганізації, моніторячи реакцію як

внутрішнього, так і зовнішнього середовища організації на наші плани та дії, робимо оцінки та висновки.

Аналізуючи напрацювання науковців і практиків з цього питання, приведемо, принаймні, окремі з них.

Так, окремі з них, під організаційним розвитком (ОР) розуміють структурований процес зміцнення сталості організаційних структур в урядовому, неурядовому та бізнес-секторах, а також їхньої готовності протистояти викликам. [1].

Розвиток організації - це досягнення нею гармонійного стану, коли збігаються параметри "формальної" і "неформальної" організації і досягається гармонія цілей (очікувань) співробітників і самої організації як соціального явища. Поняття "розвиток організації" означає, що формальні правила тільки тоді можуть бути прийняті, коли вони не суперечать індивідуальним очікуванням. Важливо мати на увазі, що система цінностей, покладених в основу корпоративної культури, не є чимось абсолютним. Корпоративна культура будується на системі етичних норм і цінностей, а дії окремого співробітника і всього колективу визначаються, насамперед, ранжируванням їхніх цінностей і бажань.

Розвиток організації - це стратегічний шлях зростання ефективності організації, підвищення почуття задоволеності від роботи і поліпшення умов праці. Тому стратегія розвитку організації включає, як правило, такі основні напрямки змін в організації:

- поліпшення міжособистісних відносин;
- переоцінка цінностей співробітників і всієї організації в цілому;
- зменшення напруженості між робочими групами й усередині них;
- удосконалення управління колективом;
- цілеспрямоване використання професійних здібностей робочих груп;
- розробка більш удосконалених методик врегулювання конфліктів.

Основні фактори, що сприяють роботі з розвитку організації:

- цілеспрямованість діяльності;
  - внутрішня атмосфера, що підтримує зміни;
  - передбачувана можливість розвитку;
  - кризова ситуація, що викликає необхідність розвитку;
- спрямований на реформи керівник;
- позитивний приклад честолюбства [2].

Сучасні проблеми організаційних структур, наголошують Д. Бабич, Т. Проскуріна та Д. Маковій, і ми з ними погоджуємося, що управління часто вирішуються разом з формуванням проблемно орієнтованих команд. Це пов'язане з глобалізацією та об'єднанням діяльності учасників управлінського процесу, корпоративністю їх інтересів. В умовах розвитку цих процесів ієрархічність та лінійність управління звужують організаційні, а головне, інтелектуальні можливості такої організаційної структури. Зв'язки між учасниками управлінського процесу набувають широкої мережевої структури. З'являються принципово нові адекватні інтереси суспільного розвитку, а саме віртуальні організаційні структури управління [3].

Єдиних шляхів досягнення організаційної ефективності та сталості не існує. Основними індикаторами організаційного удосконалення є:

- послаблення чи відсутність діалогу з владою (на різних рівнях). Кращий варіант, на наш погляд, коли остання сприяє розвитку бізнесу, або, принаймні, не забороняє;
- зменшення попиту на наш продукт чи послугу.

Список літератури

1. Про організаційний розвиток простою мовою: Посібник для практиків. Київ, 2017. 84 с. URL: <https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/DemystifyingUa.p>
2. M&M (Marketing and Management). Організаційні структури управління. URL: <https://market-ing.cv.ua/page55.html>
3. Бабич Д.В., Проскуріна Т.В., Маковій Д.Д. Удосконалення організаційної структури управління як важливий механізм управління сучасним підприємством. Інфраструктура ринку. 2018. №24. С. 91-95. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/24_2018_ukr/17.pdf

УДК: 005.71:658.114.25

СЄДОКУРОВ М.О., ТІГА К.Т., здобувачі

Науковий керівник – **ХАХУЛА Б.В.,** доктор філософії в галузі економіки, доцент
Білоцерківський національний аграрний університет

УПРАВЛІННЯ КОМЕРЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ДИНАМІЧНОГО БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩА

У статті розглянуто питання управління комерційною діяльністю підприємства. Визначено, основні шляхи вдосконалення комерційної діяльності в сучасних бізнес-структурах.

Ключові слова: підприємство, стратегічне управління, комерційна діяльність, управління, бізнес-середовище.

У динамічних умовах сьогодення для результативного функціонування підприємств агропродовольчої сфери все більшого значення набуває оптимізація комерційної діяльності, яка є пріоритетною ознакою усіх ринкових відносин й забезпечує максимальну ефективність господарської діяльності.

Сучасні ринкові умови, що характеризуються загостренням конкуренції та нестабільним попитом, висувають жорсткі вимоги не тільки до якості та ціни продукції, але й до інших аспектів виробничо-комерційної діяльності. Брокери, які працюють безпосередньо з виробниками, потребують швидкості, своєчасності та надійності виконання замовлення. Щоб вижити на ринку, виробники повинні активно співпрацювати з представниками всіх рівнів каналу збуту (від великих посередників до роздрібних споживачів) разом із посередниками, щоб знайти план залучення та утримання кінцевих споживачів [1].

Організаційна структура управління комерційною діяльністю є ефективною лише за умови врахування взаємозалежності та взаємозв'язку всіх елементів інтегрованої системи управління сільськогосподарським підприємством, яка